

عنوان مقاله:

مطالعه ی تطبیقی فضای بینابین در معماری ایران و جهان

محل انتشار:

فصلنامه معماری شناسی، دوره 3، شماره 17 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مطهره کریمی - دانشجوی ارشد گروه معماری، واحد لاهیجان، دانشگاه آزاد اسلامی، لاهیجان، ایران.

نیلوفر حسین پور توانی - دانشجوی ارشد گروه معماری، واحد لاهیجان، دانشگاه آزاد اسلامی، لاهیجان، ایران.

مهسا دلشادسیاهکلی - استادیار گروه معماری، واحد لاهیجان، دانشگاه آزاد اسلامی، لاهیجان، ایران.

خلاصه مقاله:

در بناهای معماری فضاهای رابطی با معانی فرم ها و عملکردهای مختلف وجود دارد که باعث پیوند فضاها می شود. هرگاه چند بنا در حوزه ی دید ما قرار گیرند، رابطی بین آنها احساس می کنیم که این روابط، تنها از طریق فضاهای بینابین ایجاد می شود. توجه به فضای میانی در ایجاد روابط صحیح در فضای معماری نقش بسیار مهمی دارد. هدف اصلی این پژوهش روشن ساختن و شناسایی نقش فضای بینابینی در معماری، و چگونگی تاثیر آن بر الگوهای رفتاری حاکم در فضای معماری می باشد و همچنین در این پژوهش به بررسی چند نمونه بناهای خارجی و چند نمونه بنا های داخلی که قبل و بعد دوران معاصر ساخته شده اند، پرداخته شده است. در نهایت این مقاله از طریق استفاده از اسناد و مدارک و مطالعات کتابخانه ای به تحلیل و توصیف فضای بینابین پرداخته است و با ارائه راهکارهایی جهت خلق فضاهای بینابین به تبیین و شناختی از موضوع رسیده است.

کلمات کلیدی:

فضای بینابین، پیوستگی فضایی، الگوهای رفتاری، معماری ایران، فضاهای میانجی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1443267>

